

Ob oseki se v Pineti naše zemljišče kar nekoliko poveča; upajmo, da nam vsaj za ta del ne bo treba plačati komunalnega prispevka

PREDSTAVLJAMO VAM:

Oskrbnik počitniškega doma Pineta

Junija letos se je v počitniškem domu vevških papirničarjev v Pineti zaposlil tov. Milan Rebič; v času turistične sezone bo opravljal delo oskrbnika in upravnika doma. Pred zaposlitvijo v našem počitniškem domu je tov. Rebič 10 let delal v upravi javne varnosti. Je domačin in živi s svojo družino v Novigradu.

Ko smo tov. Rebiča povprašali, zakaj se je odločil za delo oskrbnika v našem počitniškem domu, je dejal:

»Kot miličnik sem po službeni dolžnosti vrsto let prihajal v Pineto, še najraje v počitniški

dom Papirnice Vevče. V vsem času obratovanja ste imeli v domu zaposleno izredno dobro osebje, pa tudi gostje so bili prijetni; tako v počitniškem domu ni bilo nikoli težav.«

Tovariš Rebič, komaj ste nastopili delo, že so prišli prvi gostje; pa nas zanima, kaj mislite o nas Vevčanih?

»Kot sem že povedal, so Slovenci dobri gostje; zato sem prepričan, da se bomo tudi v bodoče razumeli zelo dobro.«

Letošnje leto je v pogledu nabave živil podobno onemu iz preteklih let. Kako rešujete problematiko nabave manjkajočih živil?

»V času turistične sezone živil ne bi smelo primanjkovati. Kljub zagotovitvam, da bo živil dovolj, pa občasnno vseeno primanjkuje česa. Glede na to, da sem domačin, s preskrbo nimam težav sicer pa smo pripravili tudi nekaj rezerve. Še pred pričetkom glavne turistične sezone smo z nekaterimi živili napolnili zamrzovalne skrinje.«

Počitniški dom Papirnice Vevče ima tako kot ostali domovi na področju Pinete izredno lepo lokacijo. Vrsto let je usoda počitniškega doma predmet čestih obravnav v smislu prenehanja možnosti letovanja. Zanima nas vaše mišljenje o nadaljnji usodi počitniških domov v Pineti?

»Res da veliko govorijo o odstranitvi počitniških domov s področja Pinete, vendar mislim, da zaenkrat ni pričakovati tako hitrih sprememb.«

Kot vam je znano, se je v neposredni bližini Novigrada, to je v Maredi, pričelo graditi veliko turistično naselje. Papirnica Vevče si je v omenjenem naselju zagotovila nakup šestnajstih garsonjer. Kaj mislite vi o gradnji tega turističnega naselja?

»Po izgradnji turističnega naselja Červar se nadaljuje gradnja v Maredi, kjer bodo prvi gostje letovali že v letu 1984. Zanimanje za tovrstno gradnjo je izredno veliko, kar dokazuje to, da je del naselja v celoti razprodan.«

Tovariš Rebič, v času počitniške sezone opravljate delo upravnika, ko pa bodo zadnji gostje zapustili dom, se bo vaše delo v celoti spremenilo. Kakšni so vaši načrti v zvezi z opravili v izvensezonskem času?

»Ob sprejemu na ta dela sem bil seznanjen z nalogami, ki me čakajo tako v sezoni kot izven nje. Načrtov imam sicer veliko, rezultati dela pa bodo seveda vidni šele ob pričetku naslednje sezone.«

Kot ste že omenili, imamo v domu zelo dobro kuhinjsko osebje.

»Tako je; brez kuharice Marije in njenih pomočnic si skoraj ne morem predstavljati, kako bi zadovoljili želje gostov. Priznati moram, da traja delavnik kuharic dnevno več kot 12 ur.«

Tovarišu Rebiču se za pogovor zahvaljujemo in mu želimo, da bi se med Vevčani počutil kar najbolje, ob tem pa si tudi gostje počitniškega doma želimo, da bi preživeli dopustniške dni v Pineti kar najbolj prijetno.

J. R.

J. R.

PREDSTAVITEV SLIKARJA PETRA SELANA V LOČAH

Prva razstava našega umetnika zunaj domovine

Gostilna pri Pušniku v Ločah na avstrijskem Koroškem je v preteklih letih bila večkrat prizorišče raznih kulturnih dogajanj, predvsem koncertov. V tednu od 20. do 25. junija pa se je glavni gostilniški prostor spremenil v majhno garsonjero. V sodelovanju z ljubljanskim klubom koroških Slovencev se je prosvetno društvo Jepa-Baško jezero odločilo za razstavo likovnih del Petra Selana. Pobudo za razstavo je dala predsednica kluba koroških Slovencev Zdenka Bukovec-Novosel, ki je imela tudi govor ob otvoritvi

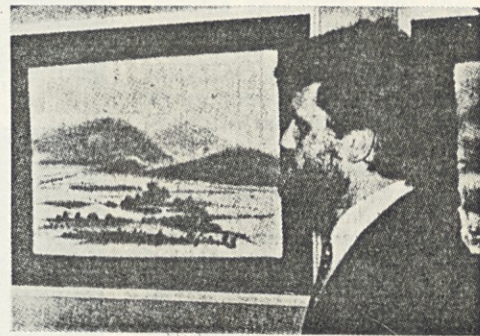
Petru za vse doseženo najprisanjši čestitke in želja, da bi se tudi v bodoče o njem, njegovih delih ter posredno s tem tudi o naši tovarni in njenem papirju ne samo doma, tudi preko meja še veliko lepega govorilo.

Otvoritve razstave so se udeležili tudi dr. Janko Tischler, idejni vodja koroških Slovencev, župan in županja Loč, pedagog slovenske celovške gimnazije, okoliški hotelirji in novinarji Slovenskega Vestnika ter koroškega radia ORF. Intervju s Petrom Selanom je bil preko Radia Celovce posredovan 20.

Peter Selan razstavlja v Ločah

V okviru Kluba koroških Slovencev Ljubljana in pod pokroviteljstvom SPD »Jepa-Baško jezero« je od 18. do 25. junija razstavljal pri Pušniku v Ločah svoja dela slikar Peter Selan. Kar lepo številno obiskovalcev, med temi predstavniki SPZ in KKZ iz Celovca — se je odzvalo vabilu domačega društva na otvoritev razstave v soboto ob 18. uri. Tudi zastopstvo tržne občine Bektanj smo imeli čast pozdraviti v naši sredini in sicer iz predstojništva: tajkoprometnega referenta Alfreda Koflerja, Walterja Harnisch-a in odbornika Renata Ofnerja. Za glasben okvir je poskrbel trio Waldhauser, ki je zapel zbranimu občinstvu nekaj pesni. V pozdravnih besedah je bila izražena želja, da bi razstava med drugim dala tudi nove smerice za bodoče kulturno udejstvovanje v našem kraju, obenem pa bi bila z njo tudi avtorju samemu dana možnost za večje poznanstvo; morda celo med širšo publiko preko meje. Za Klub je sprejela Zdenka Bukovec in nakazala potrebo kulturnega sodelovanja z rojaki v zamejstvu — temu, da naj bi

služila tudi razstava. Slikar se je predstavil osebno in v kratkih besedah prikazal razvoj svojega slikarskega ustvarjanja. Njegovi motivi prihajajo po večini iz narave in nosijo svojstven pečat ustvarjalca. Akvarel, tempera in gvaš prevladujejo v tehniki njegovega izražanja. Nekaj edinstvenega je nedvomno v tem, da je papir na katerem umetnik ustvarja svoja dela

Slovenski VESTNIK Celovec, 24. junij 1983

produkt lastnoročne izdelave, torej ki se predvsem uporablja za umetniške diplome, posodna priznanja in podobno. Iz ust avtorja, ki je obenem strokovnjak papirne proizvodnje smo slišali, da je zgoraj omenjeni način papirne izdelave resda že razvit ne le v Evropi, temveč v svetu sploh. Dobra desetina dosedanjih samostojnih ali skupinskih, zelo uspešnih razstav Petra Selana v njegovi domo-

oceni, ker izvirajo od nestrokovnjakov, ki se precej osebno gledani. Na splošno pa je bilo med gledalci slišati odobranje nad prikazanimi kakor je tudi sama zamisel razstave naša pozitivna odziva. Slikarju Petru Selanu želimo s tega mesta še več podobnih razstav na Koroškem in preko nje ter kar največ uspehov pri nadaljnjem ustvarjanju.

F. C.

razstave. Zamisel pa se je porodila soorganizatorju, tajniku prosvetnega društva Jepa-Baško jezero, učitelju Jošku Wrolichu, ki je želel, da bi v domačem kraju razstavili slike, ki so razumljive tudi podeželskemu človeku. Petrova otožna romantično melanholična narava je bila pri naših zamejcih izredno prisrčno in navdušujoče sprejeta. Peter pa je bil še dolgo potem, ko sva se pogovarjala o uspešni predstavitvi njegovih likovnih stvaritev izven meja naše domovine, tako ganjen nad nepričakovanim sprejemom v Ločah, da enostavno ni mogel še dodobra razumeti resničnosti teh trenutkov. Za prihodnje leto je dobil povabilo na razstavitve svojih slik v Auli Slovenica v Celovcu in za sodelovanje na razstavi treh dežel, na kateri bodo prisotni slikarji iz Avstrije in po en avtor iz Italije ter iz Jugoslavije. Jugoslovansko zastopstvo je tako torej že dočeno.

junija ob 14.15 v slovenski oddaji.

V knjigi vtisov s te Petrove razstave v Ločah veje zahvala, pohvala in spodbuda slikarju. Novinar Slovenskega Vestnika Andrej Kokot je zapisal: »Peter Selan je prišel na Koroško, nam predstavil svoje slike in nam povedal mnogo, mnogo več kot z besedo. Kompozicija Grosupeljsko močvirje je motiv, ki bo ostal v spominu tudi še potem, ko ga ne bomo imeli več pred seboj — vsaj meni.«

Družina Wrolich je med drugim izjavila: »Razstava tvojih likovnih del v naši hiši je nov dosežek v sklopu našega društvenega dela. S svojim ustvarjanjem si nam odkril nov pogled v svet slik in barv, v svet narave. Veseli smo, da si bil gost v naši hiši in želimo ti še mnogo uspeha.«

»Le tako naprej Peter, korenine Slovencev nimajo meja!«

Vida B.

ŠOLARJI RIŠEJO S SLIKARJEM
PETROM SELANOM

Priveditelj: Slovensko prosvetno društvo

»Jepa-Baško jezero« v Ločah

Datum: sobota, 25. junija 1983

Čas in kraj: od 11. ure dalje pri Pušniku

Tehnika: akvareli na ročno izdelanem papirju

S seboj prinesite vodene barve in čopič!

Pridite v čim večjem številu!

Tudi to vabilo smo zasledili v Slovenskem Vestniku in zvedeli, da je stvar čudovito uspela. Domiselno, kajne?

Milan Rebič

Sredi dopoldneva smo za kratek čas zmotili našo ekipo iz kuhinje v počitniškem domu. Kuharica Marija ter njene sodelavke Anica in Marija so se povabilu na gasilski posnetek kljub obilici dela ljubeznivo odzvale. Želimo, da bi še dolgo skrbele za tako dobro počutje vevških papirničarjev!

Dvakrat zlato za vevške godbenike

Na republiškem tekmovanju pihalnih orkestrów v Slovenskih Konjicah je Papirniški pihalni orkester Vevče osvojil dve zlati plaketi ZPOS.

12. junija 1983 je bilo v Slovenskih Konjicah II. republiško tekmovanje pihalnih orkestrów, bobnarskih in mažoretnih skupin v korakanju in figurativnem nastopu. Ta oblika tekmovanja je pri nas zelo malo znana in lahko rečemo, da je šele v prvi fazi razvoja in zato spremljana z vsemi začetnimi težavami. Mišel in želja, uvesti takšno tekmovanje tudi pri nas, se je porodila pri Združenju pihalnih orkestrów Slovenije ob prvih nastopih naših najboljših orkestrów na svetovnih prvenstvih v Kerkradah na Nizozemskem, ki se odvijajo vsake štiri leta. Naši orkestri so nastopali le v koncertnem programu. Veliko zanimanja pa so vzbudili orkestri, ki so tekmovali v korakanju in figurativnem nastopu. Na nogometnem stadionu se je vsakokrat zbralo preko 30 tisoč gledalcev, ki so z zanimanjem spremljali tekmovanje najboljših orkestrów in skupin z vsega sveta. Tudi delegacija Papirniškega pihalnega orkestra iz Vevče si je to tekmovanje ogledala in prvi poskusi z uredbo bobnarske skupine in izvajanjem osnovnih figur z orkestrom segajo že dobrih 10 let nazaj. Lahko trdimo, da je prav vevški orkester bil tisti, ki je javnosti pokazal, da ta zvrst lahko zaživi tudi pri nas. Žal nadaljnji razvoj zaradi

gram ni bil predpisan, niti ni bilo na razpolago ustrezne literature. Vevške godbenike to ni odvrnilo od začrtane poti. Novo koračnico je na željo orkestra napisal dirigent godbe milice Vinko Strucelj, za dobro izvedbo koračnice — to je tehnika igre, intonacijo, dinamiko in fraziranje, pa je bil zadolžen dirigent nje, pa je bil zadolžen dirigent je teklo po zamisli predvodnika Viktorja Kresnika ob pomoči Aleša Babnika.

Tako smo Vevčani 14 dni pred tekmovanjem vsak dan poslušali zvoke koračnice, ki so ob večerih prihajali iz letnega kopališča Vevče, kjer so godbeniki pridno vadili svoj program. Z mešanimi občutki so odšli na tekmovanje v Slovenske Konjice, saj se orkestri v tej zvrsti po kvaliteti ne poznajo med seboj. Številčno najmočnejši orkester na tem tekmovanju je bil prav orkester iz Vevče, saj se je tekmovanja udeležilo 56 članov. Izvedba obveznega programa vevških godbenikov je bila enkratna. V svojih značilnih ljubljanskih nošah, ki izvirajo iz 18. stoletja, so navdušili številne gledalce, ki so jim že med izvajanjem navdušeno ploskali. Še z večjo samozavestjo pod odličnim vodstvom predvodnika Kresnika so izvedli figurativni nastop »Show« in za zaključek prireditve še skupni

V odmoru med nogometno tekmo veteranov Slavije in Dinama so na stadionu Slavije izvedli figurativni show program vevški godbeniki in ljubljanske mažoretke, ki že nekaj časa nastopajo skupaj in so na tekmovanju v Slovenskih Konjicah osvojili dvojno zlato (foto Marjan Penca)

objektivnih razlogov ni dosegel tistega razmaha, ki so ga Vevčani želeli. Tudi pri ostalih orkestrih je ostalo le pri poskusih, vendar brez večjega odmeva, dokler ni bilo leta 1979 razpisano prvo republiško tekmovanje v Artičah. Od 120 orkestrów, kolikor jih je registriranih v Sloveniji, se je tekmovanja udeležilo le nekaj orkestrów. Na tem tekmovanju je bil dan večji podarek bobnarskim in mažoretnim skupinam, ki jih sestavljajo večina mladi ljudje. Pihalni orkestri se sicer neradi odločajo za zvrst tekmovanja, kajti potrebno je veliko dodatnega dela (vaj) in pa stalnost zasedbe orkestra.

Na zadnjem občnem zboru PPO so se člani na pobudo predsednika Jožeta Medena odločili, da poskušajo oživiti to zvrst in vrniti tudi v tej smeri ugled orkestru, ki je že prej slovel po dobrem korakanju, disciplini in skladnosti gibanja. Tekmovalna mrzlca je hitro zajela orkester. Za kategorijo A — korakanje — je bil točno predpisan obvezni program, v kategoriji B pa pro-

nastop z ljubljanskimi mažoretkami, ki so bile pod vodstvom Ivica Knausa v svoji skupini razred zase.

Tričlanska komisija, ki je pri ocenjevanju upoštevala naslednje elemente izvedbe: intonacijo, zvok, ritem, doslednost v tempu, tehniko igre, dinamiko in fraziranje, splošni vtis, skladnost gibanja, ravnanje in kritje vrst, delovanje predvodnika in dosledno izvrševanje njegovih povelj, je v obeh kategorijah dodelila orkestru več kot 90% točk in s tem dve zlati plaketi.

Svoji bogati zbirki odličij so naši godbeniki dodali še dve. Zadovoljni z uspehom so svoj »Show« program skupaj z mažoretkami izvedli kar med potjo še na Vranskem in na Trojanah, ob navdušeni publikli številnih tujih in domačih turistov.

Brez dvoma smo lahko ponosni na orkester Papirnice Vevče, ki uspešno predstavlja tako vevško papirnico, kot sam kraj in občino.

Želimo jim še veliko uspehov.

Zici

Plesalke Studia za svobodni ples na »Vevških kulturnih dnevih« (foto Marjan Penca)

Lepota gibanja, glasbe in nasmeha; argentinski tango tudi na odru vevškega kulturnega doma

VEVŠKI KULTURNI ODMEVI

Večer plesa

V enem izmed VEVŠKIH KULTURNIH DNEVOV, ki sta jih od 20. do 24. junija organizirali komisija za kulturo pri konferenci OOSZS Papirnice Vevče in kulturna komisija krajevne skupnosti, je bil tudi VEČER PLESA, ki sta ga izpopolnila Studio za svobodni ples in Studentski plesni klub Kazina. To je bila prva tovrstna prireditev v dvorani vevškega kulturnega doma, ki je vzbudila veliko zanimanje pri krajanih vseh starosti.

Studio za svobodni ples vseskozi usmerja svoje moči v razvijanje umetniškega plesa sodobne smeri. Poleg utrjevanja plesne tehnike išče predvsem nove oblike in možnosti plesnega izražanja. Ukvarja se z raziskovanjem giba, improvizacijo in skupinskim ustvarjanjem ter išče v vsem tem spodbude in gradivo za urejeno plesno kompozicijo. Koreograf ni absolutni oblikovalec plesa, temveč vodja ustvarjalnega procesa, čigar zamisel se bogati skozi ustvarjalnost plesalcev.

»Studio« je bil leta 1973 ustanovljen kot samostojno društvo. Zrasel je iz dvajsetletnega dela Oddelka za izrazni ples pri Zavodu za glasbeno in baletno izobraževanje v Ljubljani pod pedagoškim in umetniškim vodstvom ene od utemeljiteljic sodobnega plesa na Slovenskem — Žive Kraigher.

V programu so se nam predstavile plesalke: Meta Kline, Jana Kovač, Breda Sivec, Nataša Sivec in Silva Ros, ki je tudi koreografinja vseh plesov, ki smo jih v izvedbi Studia za svobodni ples videli na Vevčah.

V drugem delu sta nas razveseljevala dva plesna para Studentskega plesnega kluba Kazina, društva mladih, ki radi plešejo. V svojih vrstah združujejo skupine za športni ples, akrobatski rock'n roll, disco in jazz balet.

Ogledali smo si standardne plesne: angleški valček, dunajski valček, quickstep, slowfox in tango ter temperamentne latinsko-ameriške plesne: sambo, rumbo, cha-cha, jive in passo doble. Za zaključek pa nam je eden izmed najuspešnejših parov vratolomnega, z dinamičnimi plesnimi figurami popestrenega akrobatskega rock'n rolla, odplesal dve točki iz svojega programa.

Bili smo navdušeni.

Vida B.

Doživetje, ki je vredno posnemanja

Krajinski park »Zajčja dobra« dne 25. junija 1983... Zadolnela je slovenska pesem iz dekliških in moških grl; zavel je veter, ki je ponesel zvoke vevškega pihalnega orkestra med obiskovalce in okoličane...

Nepozabno doživetje, ki bo ostalo kot svetel žarek v srcih vseh nastopajočih, številnih drugih in domačih obiskovalcev, je naš zaščiten park spremenilo v povsem nekaj drugega, v nekaj, kar si krajan želimo in pogrešamo.

Praznično vzdušje, ki je bilo prepleteno z vezjo prijateljskega in poslovnega sodelovanja Papirnice Vevče in naših zamejcev iz Zelezne Kaple, je dalo novega navdih za še tesnejše stike in ponovno srečanje.

Gotovo nisem v zmoti, če v imenu krajanov in sploh vseh izrazim zahvalo naši občinski SZDL in Izvršnemu svetu občine Moste-Polje, kot organizatorjem prireditve ter Papirnici Vevče kot pokrovitelju.

Škoda je, da tega dogodka — poleg »Ohceti v Ljubljani«, ki je bila istega dne —, nista zabeležila tudi televizijska kamera in radijski mikrofoni, saj bi to enkratno prireditev lahko prenesla še med druge Slovence. Pa naj bo to spodbuda za bodoča leta.

Še enkrat — tovrstnih kulturno-umetniških prireditev si ljudje želimo in naj pogosteje popestrijo naš vsakdan!

Jožica Vrecl

Vodja delegacije za zbor KS Zadobrova-Sneberje

Knjiga bi morala postati naša potreba

Med VEVŠKE KULTURNE DNEVE smo vpletli tudi razstavo oziroma predstavitev najnovejših knjig naše sindikalne knjižnice. Moramo reči, da ni bilo tako malo zanimanja, še bolj razveseljivo pa bi bilo, da bi se več članov kolektiva posluževalo naše knjižnice.

Knjiga bi morala postati naša potreba, naša prijateljica, tako, kot nam je potreben klepet s prijatelji, izlet v naravo, čaša vina v dobri družbi. Kot šolarji smo morali vsi brati, ker so to zahtevali od nas. In če smo tedaj uspeli spoznati vrednote dobre knji-

ge, prav gotovo čutimo potrebo, da bi brali tudi sedaj kot člani združenega dela. Knjiga človeka bogati, mu pomaga razumeti svet in soljudi. Človek, ki veliko bere, lahko tudi zelo veliko sprejema in doživlja, pa tudi lahko več daje kot človek človeku.

V sindikalni knjižnici Papirnice Vevče dobite dobre stare in tudi najnovejše popularne knjige. Zato res ni razloga, da ne bi začeli zahajati vanjo. Ob torkih lahko zavijete vanjo kar po službi od 14. do 15. ure, ob četrkih pa od 18. do 19. ure.

Vida B.

Prijatelju Matjažu v spomin

Globoka žalost me je obšla, ko sem izvedel za njegovo smrt, ki ji nisem hotel verjeti.

Toliko ur sva prebila skupaj ob postavljanju razstav, toliko ur sva se pogovarjala o risanju, o tehnikah, o uporabljenih materialih, o postorjenem, o načrtih..., da preprosto še vedno ne morem verjeti. Če nihče drug ni mogel — Matjaž si je vzela čas, pogosto do večera, da sva razvrstila likovna dela, ali ročna dela, ali gobeline tako, da je obiskovalec naslednjega dne lahko užival in srkal lepoto razstavljenega, zahvaljujoč pregledni postavitvi. Spominjam se, kako sva po domovih pridnih žena — delavk našega kolektiva, zbirala gobeline za razstavo ob osmem marcu. To je bilo še bolj na začetku delovanja naše likovne skupine. Spominjam se, kako smo ga člani likovne skupine nagovarjali, naj le prinese svoje likovne stvaritve na našo prvo skupinsko razstavo. Že takrat sem spoznal, da je Matjaž skromen človek in da mnogo več daje družbi, kot pa si upa vzeti, celo tistega, kar mu pripada.

Njegove slike nam bodo trajen spomin na mnogo prezgoden odhod od slikarske palete. Kdo se ne spomni njegove oljne slike »Kamškova hiša«, v katero je vložil vse svoje slikarske sposobnosti, da smo vsi lahko uživali ob pogledu nanje. S svojimi slikami je bil prisoten na vseh naših skupinskih razstavah in z njimi je dajal razstavam svoj ton, katerega smo občudovali. V knjigi vtisov je čestokrat vpisano: »Matjaž bravo — čestitamo«. »Le tako naprej«. In žal je prekinjena njegova slikarska pot. To je velika izguba za likovno skupino, v kateri se je dobro počutil in velika izguba za delovni kolektiv Papirnice Vevče.

Pogrešali ga bomo vsi. Z mano bo ostalo prijateljstvo, ki sva ga ob likovnem sodelovanju ustvarila, v menj bo ostal Matjaž odsev velikega ljubitelja umetnosti.

Vsem njegovim bližnjim izrekam iskreno sožalje.

Peter Selan

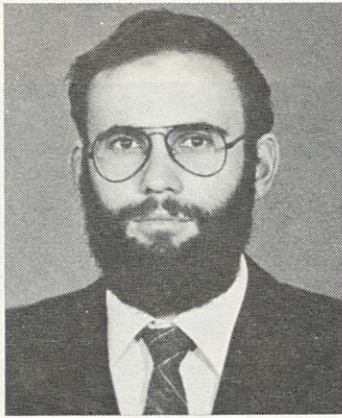
Matjaž Vidrgar

Preprosto ne moremo doumeti, da ne boš več zlivaj svojih ljubljenskih barv v skladne tone primorskih akvarelov ali v motivih iz domačih logov. Kje, dragi naš Matjaž, si našel več miru — pri slikanju cvetja, ki nam ga po-

klanjajo tvoje livade, ali pri vprašujoči nevihti, v kateri kljubuje ženska z dežnikom soncu in bližajočemu viharju? Morda tudi med tiskovnimi stavki? Kdo ve?

Član naše vevške papirniške družine si postal 15. avgusta 1973. leta, pred desetimi leti. Tvoje tiskarske sposobnosti so se odkrivale v naših izdelkih, ki bodo vnaprej pogrešali tvoj izraz. Pogrešali ti bomo tvoji sodelavci in prijatelji, pogrešali kulturni delavci in v likovni skupini vevških samorastnikov je ostala vrzel, težka in globoka, neizpolnjiva.

Zapustil si v nas še zastavljene načrte, še nedosežene cilje; želel si še in še risati,

ustvarjati. Sodeloval si na vseh razstavah vevških likovnikov in bil član likovne sekcije je od vsega njenega začetka. Še pred kratkim, na otvoritvi razstave v modrem ateljeju tozda Veta ob počastitvi 140. obletnice industrijske proizvodnje papirja in krajevnega praznika Vevč in Zgornjega Kašlja, smo bili prijetno presenečeni nad tvojimi umetniškimi stvaritvami v novi tehniki — v akvarelu. Ne moremo verjeti, da tvojih del ne bomo mogli več zvedavo proučevati. Tako zelo te je navduševala slikarska kolonija v Savudriji, da v tvojih akvarelih živo čutimo navdih morske in nebesne modrine ter vonj rjave kraške prsti, čutimo neskončnost, ki jo človek ne more ujeti v platnene okvire, pa vendar seva iz njih.

Razstavljal si v Zagrebu in ob tvojih platnih so delavci tovarne Nikola Tesla dolgo postajali, se soočali s svetom pravega slikarja in te občudovali.

Sredi plodnega dela in sredi zrele mladosti te je nerazumljiv udarec usode iztrgal iz naše sredine; zastal je tiskarski stroj, obstale so stavljene črke, umolknil čopič in razlile so se barve, razblinilo tvoje in naše upanje. Izgubili smo te sredi delovnega dne, toda za nas si ostal med nami, saj bo spomin nate v sr-

cih vevških papirničarjev živel, živel v srcih, ki globoko in iskreno sočustvujejo s tvojo družino.

Sodelavci

Cvejotu Veljkoviću v spomin

Usoda nemalokrat obrne naša predvidevanja od tistega, kar smo hoteli. Kruta smrt je iztrgala družini sina, očeta in moža, nam pa dobrega delavca in prijatelja. Cesta je zopet neusmiljeno terjala svoj davek.

Na žalosten poletni dan smo se žal mnogo prezgodaj poslovili od našega dragega, vestnega sodelavca in prijatelja Cvejota.

Poznalj smo ga kot pridnega delavca, ki je bil vedno pripravljen priskočiti na pomoč svojim sodelavcem. Nobeno delo mu ni bilo preteško.

Tovariš Cvejoto se je rodil pred 44 leti v Rečici pri Požarevcu v vzhodni Srbiji. V iskanju zaposlitve je prišel 1964. leta v Ljubljano. Zaposlil se je v tovarni Rog, nato pa leta 1972 v Papirnici Vevče v oddelku vzdrževanja. Tu je opravljal razna dela, že vrsto let pa je delal na brusilnem stroju kot brusilec nožev.

Cvejota sta odlikovali izredna natančnost in strokovnost. Ni delal le zato, da bi se preživel ali pridobil kaj več; delo mu je bilo življenjska nuja, bilo mu je v krvi.

V skrbi za družino je bil neumoren tudi pri graditvi doma, ki sta ga z ženo kljub nizkim dohodkom uspela dokončati.

Pretreseni ob izgubi prijatelja in sodelavca Cvejota iskreno sočustvujemo z ženo Stanko, hčerkama Barico in Dunjo, mamo in vsemi njegovimi, ki so ga imeli radi.

Sodelavci

1953—1983

Ob 30-letnici ribiške družine Vevče

Ribištvo se je razvijalo iz prvotnih potreb človeka po prehrani postopno do želja privilegiranih slojev v bivši avstroogrski predvojni Jugoslaviji. Z nastankom naše nove državne ureditve pa je ribištvo dobilo nov pomen in postalo tudi ena od športno rekreativnih panog.

Z letom 1946 so se pričeli ribiči organizirati v ribiških združenjih, ki so se leta 1953 preimenovali v ribiška društva, iz teh pa so izšle osnovne organizacije ribiške družine. V začetku ribiške družine še niso imele popolne samostojnosti, predvsem zaradi bojznosti, da ne bi mogle upravno in finančno dovolj uspešno delovati in da ne bi prišlo do prevelikih odstopanj v posameznih okoljih. Danes so to samostojne družine, ki so z veliko zavzetostjo prijele za delo tako na gojitvenem področju, kot v društvenem življenju in so kmalu dokazale, da so dovolj resne in zrele za samostojno upravljanje z družbenimi vodami, kar so dobile leta 1958 tudi zapisano v zakonu o sladkovodnem ribištvu in odloku o razdelitvi voda na revirje in okoliše ter dodelitvi v upravljanje posameznim družinam.

Ribiška družina Vevče se je takoj z ustanovitvijo dobro organizirala in se začela vsestransko udejstvovati. Kot ena prvih družin je ustanovila mladinsko in tekmovalno sekcijo, ki sta bili skoraj dve desetletji pojem za ostale družine. S pomočjo izkušnj članov in razširjanjem zna-

krat pa je Papirnica Vevče ribičem odstopila prostore za pisarno pod odrom v vevški dvorani, pozneje pa so jim bili dodeljeni prostori v gradbeni baraki Gradisa za gasilnim domom, kjer je pisarna RD Vevče še sedaj.

V družini je vseskozi obstajala želja po lastnem domu, kar pa se dolgo ni moglo uresničiti. Družina kot organizacija ne dobiva nobenih subvencij in se mora sama vzdrževati in vlagati deficitarne vrste rib v matične vode, za kar se porabi letno v poprečju ca. 60.000 din.

V letu 1981 pa je Skupščina občine Ljubljana Moste-Polje dodelila družini razpadajoča objekta pod Debnim vrhom. Z veliko vnemo in zavzetostjo so se člani RD lotili dela in adaptacije objektov. Do otvoritve je bilo opravljeno za obnovitev zgradbe preko 5000 prostovoljnih delovnih ur, nekaj pa jih bo potrebno opraviti še pri zunanji ureditvi doma. Poleg tega pa je družina imela preko 1.000.000 din stroškov z nabavo materiala, za obrtniška dela in drugo. Družina pa le ima tako sedaj dvorano s ca. 120 sedeži, večjo sejno sobo, garažo in sanitarije. Vse je sedaj še neopremljeno, ker so pošla finančna sredstva. Vendar dom stoji, ostalo pa se bo postopoma tudi uredilo.

25. junija 1983 je bil za vevške ribiče »velik dan«, ko so ribiči za svoj praznik — 24. junij je tudi »dan vevških ribičev« — slavili otvoritev doma in razvitje prapora, katerega »bo-

Prapor ribiške družine Vevče je na slovesnosti ob otvoritvi novega doma v Zalogu razvil direktor Papirnice Vevče mr. Stane Ermenc

nja pa so se organizirale takšne sekcije tudi pri sosednjih družinah. Člani RD Vevče so dolga leta pobirali na vseh tekmovalnih vsa pomembnejša odličja, pa tudi drugače je bila družina vzor drugim, posebej še družinam v ljubljanski zvezi združenih ribiških družin.

Družina je imela v začetku prostorske težave; arhiv je bil vse do leta 1963 po domovih pri posameznih funkcionarjih. Ta-

ter« je mag. Stane Ermenc, direktor Papirnice Vevče.

Družina ima v naslednjih letih v načrtu še gradnjo ribnika pri bivši Gmajnarjevi domačiji. Gradnjo ribnika narekujejo veliki pomori rib v Ljubljani. To bo vsaj nekoliko podaljšalo obstoj nekaterih vrst rib, ki so v strugah nemočne in izpostavljene brezvestnim povzročiteljem pomorov rib v naših lepih vodah.

Leopold Gorše

J. R.

Na Veliki planini je letovanje še kako prijetno

Medtem, ko se je večina delavcev odločila, da preživi večji del svojega dopusta nekje ob morju, pa nekateri naši sodelavci že vrsto let letujejo v počitniški hišici na Veliki planini. Da je letovanje na Veliki planini prijetno, dokazuje izredna zasedenost koč, saj z gotovostjo lahko trdimo, da je kočica na Veliki planini zasedena prav vse poletne mesece.

V zadnjem času je na Veliki planini opaziti večje spremembe, katerih smo lastniki počitniških hišic seveda vedno veseli. RTC Velika planina, katerega članica je tudi Papirnica Vevče, je na področju Velike planine opravila vrsto pomembnih nalog, med katerimi naj omenimo samo ure-

ditve smučarske proge do gostišča Šimnovec, ureditev varnostnega sistema na nihalki, ceste, elektrifikacije preostalih počitniških zaselkov, telefonske povezave in ureditev drugih skupnih objektov. Za izvedbo tako zahtevnega programa so bila potrebna precejšnja sredstva, ki so jih prispevale članice RTC Velika planina; predvsem so to delovne organizacije kamniških in ljubljanskih občin, izvršni sveti vseh ljubljanskih občin ter nekatero občino od Kopa, Novega mesta, Krškega in druge.

Kolikor se bodo tudi v prihodnje načrtovani programi ureditve Velike planine realizirali, potem se nam v bodoče obeta še prijetnejše letovanje.

Morda še to, da počitniško hišico skrbno upravlja Planinsko društvo Papirnice Vevče. Prav v zadnjih letih pa smo skupaj s planinskim društvom opravili na koči in ob njej vrsto prepotrebni vzdrževalnih del, od prekritja strehe do postavitve drvarnice in varovalne lesene ograje, ki je sicer ne bi smeli postaviti, pa vseeno stoji. Ob njej vas pozdravljajo krave, ki jih bodo planšarji jeseni odgnali v dolino, pa spomladaj zopet prignali nazaj. Za kislom mleko in maslo ni problem, borovnice in brusnice pa se tudi kar dobijo. Pa planinskega zraka, tega se naučite po mili volji. Zato, veselo v planino!

RAZVESELJIVA NOVICI:

IGD Papirnice Vevče se je povečalo za desetino mladih gasilcev

IGD Papirnice Vevče je staro gasilsko društvo, saj je praznovalo predlani 100-letnico svojega obstoja. V tem društvu pa so do sedaj bili več ali manj starejši člani, saj je poprečna starost preko 40 let. Zato je upravni odbor sklenil, da se mora gasilska vrsta pomladiti z mladimi člani. To ne lahko nalogo je prevzel tov. Bratun, ki je uspel zbrati mlade člane iz kolektiva. V današnjem času se le malo kdo prostovoljno odloči za gasilstvo, kajti vsakdo se zaveda, da bo moral pomagati družbi v prostem času, poleg tega pa je to težko in odgovorno delo. Vendar je tov. Bratun z vztrajnostjo pridobil mlade fante, ki so se včlanili v društvo, do meseca aprila celo dvajset. Od tega jih je nekaj odšlo v JLA, nekaj pa jih je nehalo sodelovati. Ostalo pa je še 12 članov, ki so stvar vzeli resno.

In mlada generacija gasilcev se je začela pripravljati. Ti fantje prej še nikoli niso bili gasilci, zato je bilo v začetku nemalo težav. Upravni odbor je obljubil, da bo mlada desetina lahko sodelovala na občinskem in republiškem tekmovanju, seveda pod pogojem, če se bomo približali s časom drugim ekipam. Zavzeli smo se in tudi v najhujši vročini trenirali, da bi dosegli željeni rezultat. Mesec junij se je hitro bližal; že 4. junija smo imeli republiško papirno-gasilsko tekmovanje.

Na prva tekmovanja smo mladi gasilci šli z veliko tremo, saj smo imeli pred seboj precej bolj izkušene stare mačke v gasilstvu. Sklenili smo, da se bo no potrudili, da bi se uvrstili vsaj nekje v sredini — med dvanaestimi tekmovalnimi ekipami. Na zboru desetarjev smo potegnili štartne številke. Tovariš desetar Miro Škvarc, ki je vodil staro desetino, je potegnil četrto, desetar mlade ekipe tov. Bratun pa deveto štartno številko.

Ko se je tekmovanje začelo, smo spremljali in merili čas vsake desetine, ki je tekmovala pred nami. Postajalo nam je vroče in naša srca so se kar stisnila, saj so imeli drugi izredne čase.

Bogatejši za nove vtise in prijetna doživetja

Čeprav je minilo že precej časa od izleta v Logarsko dolino, ki ga je organizirala komisija za kulturo pri konferenci sindikata Papirnice Vevče, ga tisti, ki smo se ga udeležili, nismo pozabili.

Tisto sobotno junijsko jutro je bilo prav čemerno, ko smo se odpravili z Vevč. V Sempetru, kjer smo se ustavili in si ogledali rimsko nekropolo, je bilo kot iz škafe, kot bi se rimske izkopanine neutolažljivo jokale za prvimi stoletji našega štetja. Le v Peklu, izredno slikoviti kraški jami, nismo rabili dežnikov. Ustavili smo se tudi v Polzeli, kjer smo še dodatno osiromašili že tako izropano trgovino nogavic. Pot nas je vodila do Mozirja, kjer je sicer prenehalo deževati, vendar prečudoviti Savinjski gaj po nočnem naliivu ni bil sposoben nuditi očem tiste polne lepote, kot bi jo lahko, če bi se sončni žarki poljubljali z raznovrstnim cvetjem in zelenjem, se utapljali v potočkih in poslušali mlo petje ptic. Sreče tudi nismo imeli potem, ko smo skozi Luče prispeli do presihajočega studenca, imenovanega Iгла, ki nam v svoji kamniti kotanji ni hotel nuditi enkratnega prizora rojstva in smrti svoje vode. Pač pa nas je že pozdravilo sonce, ki nas je spremljalo skozi Solčavo in po Logarski dolini vse do prelepega izvira Savinje v slapu Rinka, ki grmi

Prišel je čas, da tudi mi pokažemo, kaj smo. Z veliko športne sreče smo začeli pripravljati crodje; trema je povzročila, da smo se tresli kot trepetlike. Ko je desetar predal raport tekmovalni komisiji, so nas začeli spodbujati vevški tekmovalni veterani. Desetar je poveljeval desetini v napad in zapodili smo se po športnem igrišču, da je bilo kaj videti. Šlo je hitro in brez napak. Sodniki so pozorno spremljali naše izvajanje in oprezali za napakami. Izpeljani vaji so sodniki dosodili 3 kazenske točke; do takrat smo imeli drugi najboljši čas. Rahlo smo slutili, da se približuje naš veliki met. Na štafeto z ovirami smo odšli mirno, saj smo bili prepričani, da smo v teku najhitrejši in da nam le veliki kiksi lahko odvzamejo dobro mesto. Kljub manjši napaki v štafeti smo na koncu osvojili 2. mesto.

To je bil naš prvi veliki, z velikimi željami pričakovani uspeh. Z njim smo dobili še večjo voljo do dela. Naslednji dan smo tekmovali na občinskem tekmovanju še z večjo vnemo. Vendar

Vevče — prizorišče finalnega kongresnega gasilskega tekmovanja pionirjev, pionirk in mladink

Gasilska zveza Slovenije je poverila organizacijsko in tehnično izvedbo finalnega gasilskega tekmovanja najmlajših struktur gasilske organizacije Mestni gasilski zvezi Ljubljana. Po posvetovanju z GZS in MGZ Ljubljana smo odločili, da bo to tekmovanje v soboto, 10. septembra na stadionu Papirnice Vevče v Športnem parku Slavija. Tekmovanja se bo udeležilo 198 tekmovalnih ekip iz vse Slovenije. Vse tekmovalne enote so »že šle skozi sito« občinskih in področnih tekmovanj, tako, da se bodo na Vevčah zbrale le najboljše desetine gasilskih pionirk, pionirjev in mladink.

Kongresno tekmovanje je vsake 4 leta. Letošnje pa je posvečeno jubilejnemu X. kongresu

gasilske zveze Slovenije, ki bo drugo leto 23. in 24. junija v Mariboru. Člani in članice pa bodo tekmovali 18. septembra v Gornji Radgoni. Organizacija in tehnična izvedba letošnjega tekmovanja bo največja povojna gasilsko-tekmovalna manifestacija v Ljubljani.

Strokovno-tehnično vodstvo bo v rokah našega sodelavca tov. Jožeta Vidmarja — poveljnika Mestne gasilske zveze Ljubljana, organizacijsko-propagandni odbor pa vodi tudi naš sodelavec tov. Janko Vidic.

Zelimo, da bo tekmovanje tehnično in organizacijsko dobro uspelo in da bo vseh 2500 tekmovalcev, kolikor jih pričakujemo na Vevčah, odneslo dobre vtise z jubilejnega X. kongresnega tekmovanja.

Na pomoč!

Mlada desetina

gasilske zveze Slovenije, ki bo drugo leto 23. in 24. junija v Mariboru. Člani in članice pa bodo tekmovali 18. septembra v Gornji Radgoni. Organizacija in tehnična izvedba letošnjega tekmovanja bo največja povojna gasilsko-tekmovalna manifestacija v Ljubljani.

Strokovno-tehnično vodstvo bo v rokah našega sodelavca tov. Jožeta Vidmarja — poveljnika Mestne gasilske zveze Ljubljana, organizacijsko-propagandni odbor pa vodi tudi naš sodelavec tov. Janko Vidic.

Zelimo, da bo tekmovanje tehnično in organizacijsko dobro uspelo in da bo vseh 2500 tekmovalcev, kolikor jih pričakujemo na Vevčah, odneslo dobre vtise z jubilejnega X. kongresnega tekmovanja.

sko prijaznostjo. Kdor je želel, se je zasukal in se lahko prav pošteno nasukal, nekaj pa jih je tudi uživalo ob pijači in pogledu na razigrano plesišče. Kar težko je bilo zvečer slovo, saj je bil odlično organiziran izlet izredno prijetno doživetje, takšno, kakršnih si še želimo, saj tudi muhasto vreme ni moglo ugnati pesmi, prešernega razpoloženja in poglobljenega prijateljstva.

Vida B.

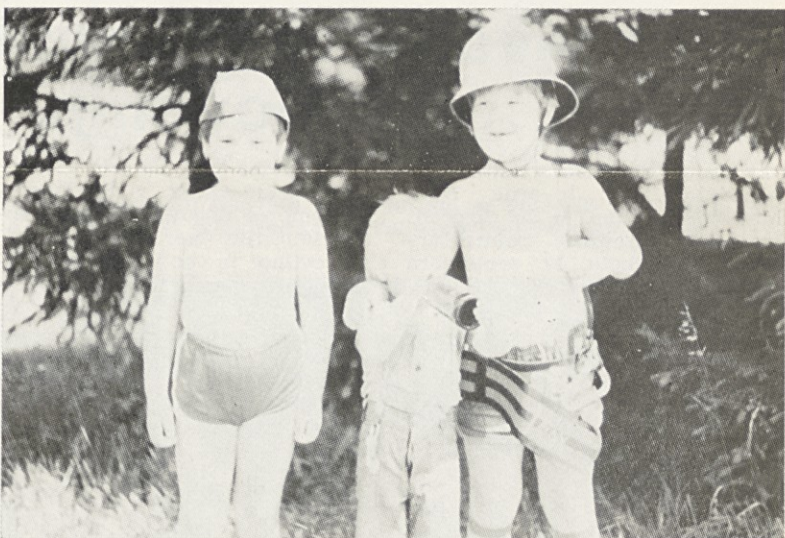
Tako mladim kot starejšim je na Vevških kulturnih dnevih igral ansambel Predmestje s pevci Marjano Držaj, Markom Bitencem in našim krajanom Nacetom Junkarjem. Zabavnoglasbeni večer je povezoval napovedovalec Janez Dolinar, za poseben humor pa je pristrčno poskrbel Nace Junkar. Nabito polna dvorana vevškega kulturnega doma je pokala od navdušenja. Na koncu smo celo skupaj zapeli in — res smo uživali

Up in nada našega Industrijskega gasilskega društva je prav gotovo MLADA DESETINA (foto Bratun)

Seveda pa so naši gasilci »veterani« še hudirjevo dobri in še vedno posegajo na tekmovanjih po prvih mestih (foto Bratun)

Tole pa so naši najmlajši gasilci, iz katerih enkrat še nekaj bo! (foto Bratun)

Vevški separati, soteki in in viški (po običaju do devet)

I. Separati so kot seks.

Prvič botruje slučajnost, neizkušenos in mešani občutki. Drugič je prisotno še malo bojazni, a že mnogo korajže. Tretjič in dalje je to navada, potreba in praksa.

II. Kapitalistični moto, da Odgovorni pri delu ne poznajo ure, ni prenosljiv v naš humanistični kolektiv. Tam zato doživljajo strese. Mi smo ta moto presegli.

Poznajo in gledajo uro, zato vidijo tudi pod, pred in nad uro. Namesto stresov to nese.

III. Tudi zgodovini ni verjeti.

V drugi vojni smo morali mi povzročiti škodo Nemcem. Zakaj bi jim sicer plačevali reparacije s piveti in limeti?

IV. Umestno bi bilo skleniti samoupravni sporazum s proizvajalci alkoholnih pijač.

Za vrednost papirja za etikete bi se obvezali popiti določeno količino alkohola v delovnem času.

Tak sporazum bi zlahka izpolnjevali.

V. Sušlja se o dopolnitvi HTV opreme.

Nabaviti je treba vsaj dve, tri čepice s »šiltom«.

Nujno rabimo vsaj toliko Drnovškov.

VI. Predlagali bodo tudi dopolnitev pravilnika o PDC.

Dodati je nujno po hitrem postopku še en Č-e.

Potem bo pravilno: prideš, delaš, če-češ.

VII. Mnogi upravičeno menijo za nekatere, ki zjutraj odajo otroke v vrtec, da ostanejo v varstvu napačni.

VIII. Prenekateri, ki formalno združuje delo, menijo, da je delovni čas dejansko namenjen druženju.

IX. Samoupravljanje je najvišja oblika samodiscipline in delavnosti. Ni se čuditi, če ga ne jemljemo resno, tudi če bi mu bili kos.

»abfol«

Nov korak k množični rekreaciji

Ideja o ustanovitvi smučarskega kluba v Papirnici Vevče se je porodila na pripravah za smučarska tekmovanja v zimski sezoni, ki je za nami. Teh smučarskih priprav in tekmovanj se je udeležilo lepo število članov kolektiva, navadno pa so bile združene še s planinskim izletom. Vzdušje je bilo vedno enkratno, pa tudi rezultati niso izostali. Da pa bi še bolj organizirano in še množičnejše vključili naše delovne ljudi v to zdravo zimsko rekreacijo, bi bila potrebna višja organizacijska oblika, bodisi kot sekcija planinskega društva, samostojna dejavnost v okviru sindikata ali pa kot društvo oziroma klub.

Iniciativni odbor, v katerega so bili predlagani Jurij Mušič, Izidor Furlan, Jože Valant, Andrej Zapušek in Hilda Gradišek, je stvar proučil in ugotovil, da obstojajo najboljši pogoji za ustanovitev SMUČARSKEGA KLUBA PAPIRNICE VEVCHE. Pripravili so potrebno dokumentacijo od statuta oziroma pravil kluba, finančnega načrta in programa dela do ustanovnega občnega zbora smučarskega kluba v ustanavljanju, ki je bil 7. junija v kulturnem domu Vevče in se ga je udeležilo okoli sto potencialnih kandidatov.

Razprava o tem, ali naj bi ustanovili samostojen klub ali le sekcijo v okviru bodisi sindikata ali športnega društva Slavija, je bila precej živahna. Sprejet pa je bil sklep, da se ustanovi smučarski klub z imenom VETA. Z nekaterimi popravki so bila sprejeta pravila in program dela novoustanovljenega SK »VETA«, izvoljeni člani izvršnega odbora,

disciplinske komisije in odbora samoupravne delavske kontrole. za predsednika je bil predlagan in potrjen Izidor Furlan, za namestnika pa Ivo Bogovič.

Registracija kluba je v teku, program dela pa obsega v grobem naslednje:

- organizacija učenja smučanja za vse starostne skupine iz delovne organizacije in krajevne skupnosti (tečajji za posameznike, organizirane skupine, enodnevno organizirano smučanje);

- organizacija smučarskih tekov in sodelovanje na tekmovanjih, izposojanje tekaške opreme in priprava tekaške proge;

- organizacija turnih smučanj v sodelovanju s Planinskim društvom Vevče,

- sodelovanje na tekmovanjih, ki jih razpisujejo ZTKO ali drugi klubi ter organizacije internih smučarskih tekmovanj v okviru delovne organizacije ali krajevne skupnosti;

- strokovno izpopolnjevanje kadrov;

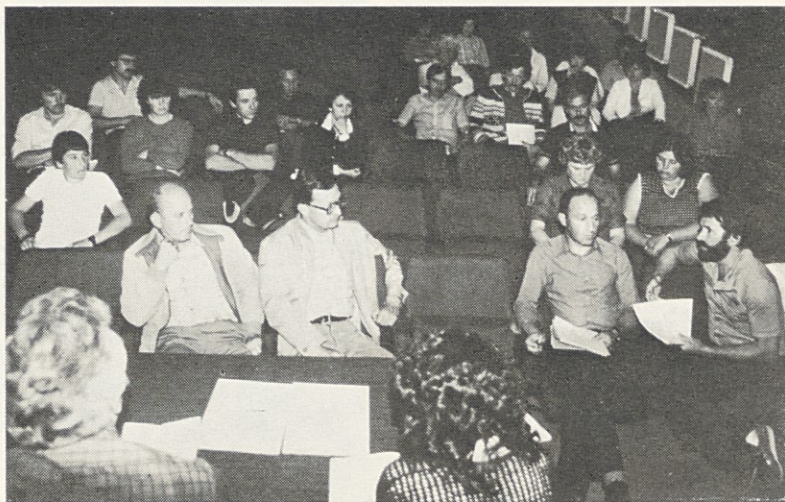
- nudenje strokovnih storitev pri organiziranju smučarskih tekmovanj;

- organizacija sejmov rabljene smučarske opreme;

- opravljanje smučarskega servisa za člane kluba;

- organizacija poletne rekreativne dejavnosti članov kluba.

V upanju, da bo novoustanovljeni SK »Veta« imel čim več članov, predvsem naših delavcev, da bi zimsko rekreacijo razmahnil in poživili, želimo klubu srečno prihodnost. **Vida B.**

Z ustanovnega občnega zbora smučarskega kluba Veta

Priprave na letne papirniške igre Slovenije

Letos je organizator letnih papirniških iger tovarna Aero Medvode. Datum je že določen: srečanje slovenskih papirničarjev bo v soboto, 17. septembra 1983.

Že lansko leto, ko smo se udeležili tekmovanja v Sladkogorski, smo se dogovorili, da se bomo letošnjih iger udeležili polnoštevilno in bolj pripravljeni. Zaradi tega smo v avgustu pri-

čeli z redno vadbo in povabili vse, ki so želeli sodelovati na tekmovanjih v Medvodah, da so se v vadbo vključili in sicer v panogah: mali nogomet, odbojka, namizni tenis, streljanje, šah in plavanje.

Nogometaše vodi Vujovič Milan. S treningi so pričeli v prvi polovici avgusta, sodelovali pa bodo tudi na večjih turnirjih.

Igralce namiznega tenisa vodi Naraglav Jože. Trenirajo dvakrat tedensko v dvorani v Zalogu.

Na letošnje papirniške igre smo povabili tudi šahiste. Zal ti nimajo svojega prostora, zato jih je priložnostno zbral Dane Zapušek, ki je tudi »selektor« šahovske ekipe.

Za odbojko je v naši DO precejšnje zanimanje. Zbrali smo žensko in moško ekipo, ki nas bosta zastopali na letnih igrah. Ker bo konkurenca močna, vabimo vse, ki jih odbojka zanima, da se redno udeležujejo vadbe na asfaltni ploščadi. Treninge bosta vodila Žibert Jože in Valant Jože.

Kegljači tudi že pridno vadijo, pridružite se jim lahko vsak ponedeljek od 14.30 do 17.30.

Največ pričakujemo od naših strelcev, predvsem zato, ker nas že leta razveseljujejo z dobrimi rezultati. Strelce zelo uspešno vodi Špunt Igor. Vadba poteka na strelišču Bine Grajzer v Športnem parku Slavija.

Nekoč zelo popularen in uspešen šport na Vevčah — plavanje — je skoraj že v pozabi. Ker pa imamo v naši tovarni zelo dobre plavalce, smo se odločili, da sestavimo močno žensko in moško ekipo. Zbrani ekipi bomo zaupali nekoč odličnemu plavalcu Rajkotu Potočniku.

Želimo, da se vsi udeleženci — tekmovalci — dobro pripravijo in v Medvodah, ko bo šlo za res, tudi dosežejo lepe rezultate.

Jože Valant

Strelci se posvetujejo, saj je za vsako akcijo potreben dogovor (foto Ciril Zupančič)

Tekmovanje ekip prve medicinske pomoči pripadnikov civilne zaščite Papirnice Vevče in krajevne skupnosti Vevče-Zg. Kašelj

XI. občinsko tekmovanje ekip PMP je bilo 3. 6. 1983 v športni dvorani Kodeljevo. Tekmovanja se je udeležilo 65 ekip.

Papirnica Vevče — Komite SLO — štab civilne zaščite je prijavil na tekmovanje 2 ekipe v postavi:

I.
Milojka Uršič
Metoda Oletič
Marjana Štrubelj
Tatjana Štrubelj
Milena Kalan
Ivanka Lambergar
Ekipa je zasedla 32. mesto.

II.
Vlasta Bojko
Lidija Levec
Fani Kompore
Franciška Gale

Stana Bogičević
Nada Crnčec
Ekipa ja zasedla 34. mesto
I. ekipa KS Vevče-Zg. Kašelj je zasedla 41. mesto, II. ekipa KS Vevče-Zg. Kašelj pa 16. mesto.

Namen tekmovanja je bil ugotoviti stopnjo usposobljenosti obveznikov civilne zaščite pri nujenju prve medicinske pomoči ob morebitnih nesrečah ali v vojni.

Tekmovanje je potekalo po veljavnih pravilih za tekmovanje ekip PMP Rdečega križa Slovenije in civilne zaščite.

Organizator tekmovanja je bil Sekretariat za ljudsko obrambo pri občini Ljubljana Moste-Polje. **A. B.**

V modrem ateljeju tozda Veta so se nam ob 140. obletnici strojne izdelave papirja na Vevčah in krajevnem prazniku Vevče — Zg. Kašelj zopet predstavili vevški likovni samorastniki in nas presenetili z novimi deli in novimi tehnikami

Srečanje športnikov ŠD Zadvor in Papirnice Vevče

V soboto, 25. junija smo se vključili v praznovanje 140. obletnice strojne izdelave papirja in krajevnega praznika tako, da smo skupaj s športnim društvom Zadvor pripravili tekmovanje v plavanju na vevškem bazenu. Da bi bila čim večja udeležba, smo se dogovorili za štafetno tekmo na 50-metrski progi, kjer naj bi štartalo 40 plavalcev. Tekmovanje, ki si ga je ogledalo tudi veliko gledalcev, je bilo zanimivo, zaslužno pa smo zmagali Vevčani. Po plavanju so se zbrali še nogometaši ter odigrali prijateljsko srečanje, na katerem so Zadvorčani pokazali več znanja in zmagali z rezultatom 2:1.

Dogovorili smo se, da naj bi takšna srečanja postala tradicionalna. ŠD Zadvor nas je povabilo tudi na tekmovanje, ki so ga organizirali na soboto 9. julija ob njihovem krajevnem prazniku. Udeležili smo se nogometnega turnirja, kjer smo z okrnjeno ekipo zasedli drugo mesto. Strelci pa so nas zopet razveselili z odličnimi rezultati ter zaslužno zmagali.

J. V.

Ekipa plavalcev Športnega društva Zadvor na športnem srečanju v vevškem kopališču (foto Marjan Penca)

Vevški plavalci pred tekmo z Zadvorškimi športniki (foto Marjan Penca)

Dekleta in žene, nekaj samo za vas

Že več kot pol leta skoraj vsako jutro in pogosto tudi preko dneva slišimo na radijskih valovih in gledamo na TV reklamo za aerobne vaje. Tudi v naši delovni organizaciji je bilo izrečenih veliko želja, naj bi se ta tako popularna rekreacija uvedla tudi za naše delavke. V ta namen je naša sodelavka Marija Kocjančič opravila tečaj in izpiti vaditelja aerobike in bo pri nas vodila to aktivnost. Poskrbeli smo za prijeten prostor, z vajami pa bomo začeli že ta mesec, točno kdaj, bomo sporočili preko informatorja.

Vse žene in dekleta, ne glede na starost, kilograme, kondicijo, vabimo k sodelovanju. Aerobika, gimnastične vaje ob glasbi, koristijo prav vsakemu ženskemu telesu, ga utrdijo in polepšajo. Predvsem tiste, ki večidel pri delu sedijo, lahko z aerobiko uženijo sproti odvečne maščobne blazinice. Obenem pa jim aerobika nudi čudovito duševno sprostitve, ki je tudi nujno potrebna telesu. Zato, žene in dekleta imejte svoj stil in pridite na aerobno rekreacijo.

J. V.

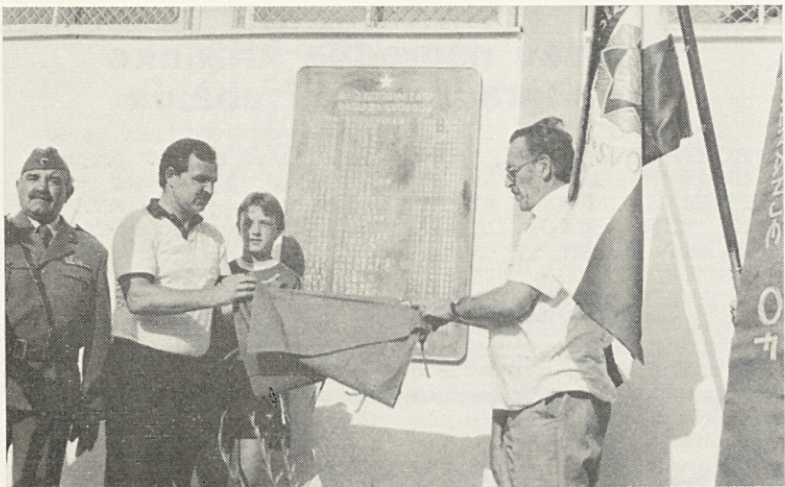
Športna kronika od pomladi preko poletja

V počastitev dneva mladosti je komisija za šport in rekreacijo organizirala športna tekmovanja v malem nogometu, košarki, šahu, streljanju, namiznem tenisu, tenisu in odbojki. Žal je bil odziv pri naših delavcih zelo skromen, več zanimanja je bilo le za mali nogomet in odbojko. Morda je nezainteresiranost povečalo še muhasto vreme, saj je dež prav vsako popoldne pokvaril športno razpoloženje. Pa smo tekmovanja med tozdi vseeno izpeljali, nepopolni rezultati so ostali le v šahu in pri tenisu. Rezultati po panogah so bili:

Po končanih tekmovanjih smo pripravili tovariško srečanje za vse udeležence. Dobilni smo se na bazenu, kjer smo ob skrom-

ni zalici, kozarčku piva in zabavnem srečelovu preživeli prijetno popoldne.

J. V.

24. junija, na dan krajevnega praznika Vevč in Zg. Kašlja, je bila v športnem parku Slavija slovesnost ob odkritju spominske plošče štirinrtidesetim padlim borcem — nogometašem. Ploščo sta odkrila dolgoletni organizator Slavijinega nogometa Rudi Puhar (desno) in sedanji predsednik NK Slavija Alojz Kotar (levo) (foto Marjan Penca)

Po odkritju spominske plošče padlim nogometašem je bila na stadionu športnega parka Slavija nogometna tekma med veteranj Dinama iz Zagreba (na sliki) in Slavije. Obe ekipi sta bili okrepljeni z bivšimi državnimi reprezentanti; rezultat je bil neodločen 6:6 (foto Marjan Penca)

Za Slavijo je brcal tudi Brane Oblak (tretji z leve spredaj) (foto Marjan Penca)

Na prijateljski nogometni tekmi sta se 24. junija v Športnem parku Slavija pomerili ekipi Nogometnega kluba PEČA s Koroške (na sliki) in sindikalna nogometna ekipa Papirnice Vevče (foto Marjan Penca)

Nogometaši Papirnice Vevče (foto Marjan Penca)

Mali nogomet

Prvo mesto je zasedla ekipa tozda Grafični papir, sledile pa so ji ekipe Blagovnega prometa, vzdrževanja, stare proizvodnje, premaza in Vete.

Odbojka

Odkar imamo odbojkaši na asfalti ploščadi svoj urejen prostor, je zanimanje za to športno panogo izredno poraslo. Tako so se na tem turnirju zbrale tri moške in dve ženski ekipi. Boj za prestiž je bil zanimiv, saj je med našimi delavci nekaj zelo dobrih odbojkašev.

Zmagala je ekipa TOZD Tehnični papir, druga je bila ekipa TOZD Grafični papir in tretja ekipa delovne skupnosti skupnih služb. Pri dekletih pa smo sestavili dve mešani ekipi. Z malo več sreče je zmagala ekipa kapitana Marjane Štrubelj.

Šah

Pripravili smo tudi tekmovanja v šahu, vendar pravega zanimanja zanj ni bilo. Nekaj šahistov se je vendarle zbralo in med seboj odigralo partije. Še vedno je med najboljšimi Dane Zapušek. Škoda je, da šahisti nimajo primerne prostora, da bi se lahko večkrat srečevali.

Streljanje

Zelo dobro je bilo izvedeno streljanje na strelišču Bine Grajzer. Velike zasluge za dobro organizacijo ima Špunt Igor, ki je bil tudi naš najboljši strellec. Sodelovale so štiri ekipe: dve iz tozda Tehnični papir in po ena iz Blagovnega prometa in Vete. Ostali so tekmovali posamezno, ker niso imeli kompletne ekipe. Vseh strelcev je bilo 17. In rezultati:

1. TOZD GP 455 krogov
2. TOZD BP 451 krogov
3. TOZD TP 411 krogov

Moški posamezno:

1. Špunt Igor 181 krogov
2. Škrubej Franc 178 krogov
3. Jerman Tone 172 krogov

Ženske posamezno:

1. Štrubelj Marjana
2. Štrubelj Tatjana

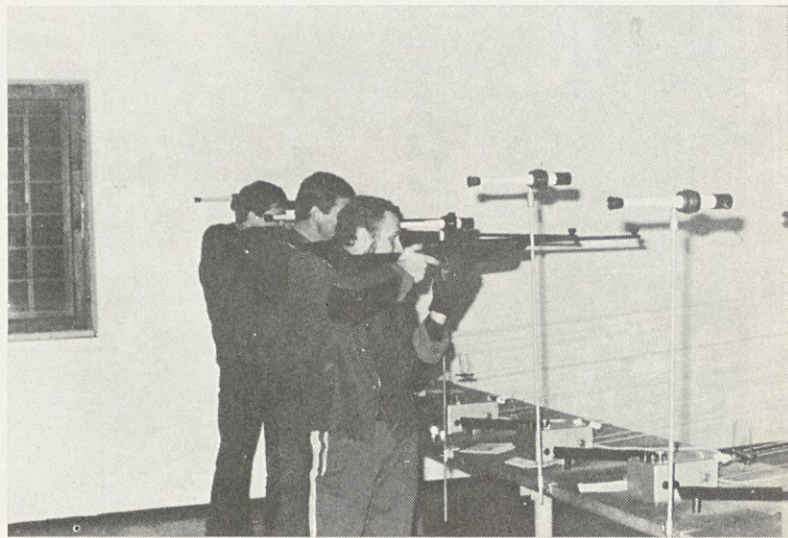
Namizni tenis

V Zalogu, kjer ima naša delovna organizacija rezerviran prostor za igranje namiznega tenisa, smo organizirali tekmovanja v tem zanimivem, pa tudi v naši DO popularnem športu.

Na turnirju je sodelovalo veliko igralcev, tako da so bile tekme borbene in zanimive. Najboljši je bil Jože Valant, za njim Skubic Franc in tretji Staniš Vojo.

Tenis

Za tekmovanje v tenisu je bilo prijavljenih 12 igralcev. V finale sta se uvrstila Tavčar Edo in Pavlič Bojan, ki pa še nista odigrala odločilnih setov.

Mirna roka in dobro oko sta strelcem seveda potrebna, saj je tarča daleč in njen notranji krog čisto majhen (foto Ciril Zupančič)

Na medtozdovskih športnih srečanjih sta se pomerili tudi moški odbojcarski ekipi tozda Grafični papir (foto Marjan Penca)

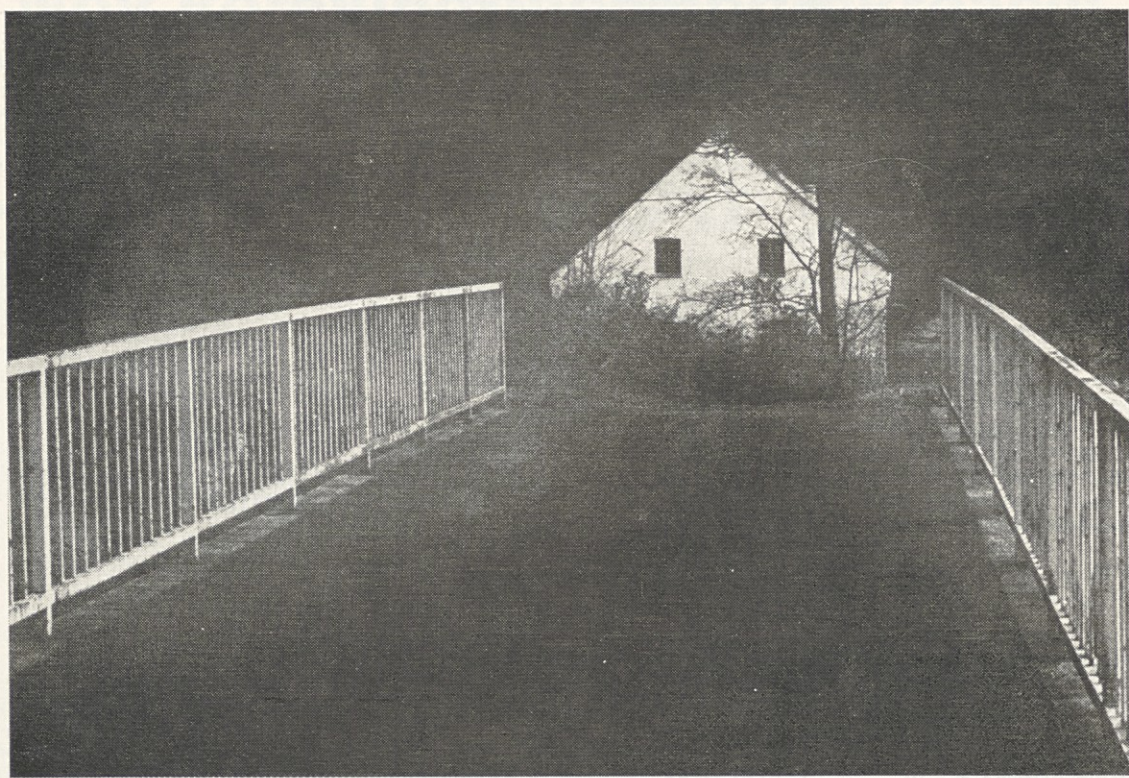

in delovne skupnosti skupnih služb (foto Marjan Penca)

Kopalna sezona se bliža koncu, kar potrjuje tudi obisk v letnem kopališču. Rekordni obisk kopališča pa je bil meseca julija, ko so se temperature dvignile celo do 38°C in so ljudje iskali ohladitev v bazenu. Tedaj je bilo tudi pivo še bolj poceni, če pa je bilo še mrzlo povrhu, je bilo pa sploh krasno

J. R.

Od 20. do 24. junija je bila v avli kulturnega doma Vevče RAZSTAVA FOTOGRAFIJ IN DIA — PROJEKCIJA Foto - kino kluba DLT Papirnice Vevče. Sodelovali so avtorji: Zoran Ažman, Drago Bole, Anton Kolenc, Primož Lampič, Marjan Penca, Irena Regovec, Alenka Vidrgar in Tomaž Zalaznik. Objavljamo eno izmed razstavljenih fotografij Primoža Lampiča, HIŠA

Rekreativno - preventivno zdravljenje v Poreču

V svoj plan in program dela športno rekreativne dejavnosti Papirnice Vevče si je komisija začrtala tudi organizacijo rekreativno-preventivnega zdravljenja za naše delavce. Za omenjeno obliko preventivnega oddiha delavcev smo se odločili predvsem zaradi obnavljanja in izboljšanja funkcionalnih sposobnosti telesa, zmanjševanja in popuščanja živčne napetosti ob normalizaciji tonusa vegetativnega živčnega sistema, povečanja funkcionalnih in delovnih sposobnosti ter zaviranja procesa biološkega staranja.

Vsebinsko smo preventivne odmore začeli izvajati v športno rekreacijskem centru Plava laguna v Poreču, kjer imajo preverjene in znanstveno proučene programe. Ciklus programa je trajal 10 dni; ob sprejemu je medicinska ekipa ugotovila začetno stanje organizma vsakega

delavca in na osnovi tega predpisala za vsakega posameznika dovoljeno obremenjevanje oziroma z različnimi aktivnostmi tekom programa.

Za izvajanje rekreativnega programa, ki je trajal 5 ur vsak dan, so poskrbeli diplomirani organizatorji športne rekreacije. Na koncu rekreativno-preventivnega odmora po desetih dneh, pa so imeli delavci zopet zdravniški pregled. Zdravniki so ugotovili razliko zdravja organizma od začetnega do končnega stanja in sestavili zdravstveni karton, katerega kasneje pošljejo v delovno organizacijo.

V Papirnici Vevče smo s temi organiziranimi preventivnimi odmori začeli v mesecu maju, ko je šlo v Poreč prvih deset kandidatov. Kandidati so bili izbrani predvsem po kriteriju zdravstvenih indikacij iz karto-teke naše ambulante, upoštevali

pa smo tudi delovni staž, socialni vidik, zahtevnost delovnega mesta v fizičnem in psihičnem smislu.

Fantje so bili z desetdnevnim bivanjem v hotelu Delfin zelo zadovoljni. Poudarili so, da je bil tak način zdravljenja za njih zelo uspešen, da so se vrnili domov spočiti in polni elana, zaradi katerega bodo lažje prenašali delovne napore in psihofizične pretrese, s katerimi je obremenjen naš delovni človek.

Jože Valant

Zahvale

Ob boleči izgubi moža in očeta MATJAŽA VIDRGARJA se kolektivu vevških papirničarjev, njegovim najbližjim sodelavcem, članom likovne skupine in sindikalni organizaciji iskreno zahvaljujemo za nesebično pomoč, izraze sožalja, podarjeno cvetje, spremstvo na njegovi zadnji poti.

Žena z otrokoma in sorodniki

Ob zadnjem slovesu od mojega očeta se iskreno zahvaljujem sodelavcem, prijateljem in znancom za tople besede sožalja in darovano cvetje za njegov novi dom.

S hvaležnostjo
Marija Suvorov

Ob smrti moje drage mame se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem ter vodstvu tozda VETA za podarjeni venec, izraženo sožalje in spremstvo na njeni zadnji poti.

Jelka Dimnik

Ob boleči izgubi dragega očeta Antona Dežmana se iskreno zahvaljujem vsem sodelavcem, sindikatu Papirnice Vevče za podarjeno cvetje, izražena sožalja in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Maksa Dimnik

Rešitev nagradne križanke in nagrada brez žrebanja

JOŽEF STEFAN, IRENA, AORTA, TVD, R, ENI, N, ZR, SF, URIN, SLANA, LIAS, ČG, PREMAZ, OZNAKA, APENI, VIK, ARAD, DI, SS, EKART, SEDAN, TK, N, RI, AS, NA, EVA, SLAVNIK, SA, ZEV, KANAGAVA, LEONE, IN, LAMAR, KOPE.

Le šest rešitev smo prejeli tokrat za križanko, posvečeno spominu Jožefa Stefana ob stoletnici njegove smrti. In od šestih je bila le ena pravilno rešena, tako, da žrebanje sploh ni bilo potrebno. Nagrado 100,00 din prejme naš upokojenec Ivan Poženel.

Ostalih pet reševalcev je sveda naredilo čisto prepisovalsko napako, saj vsi vemo, da se žaba oglašja s KVA in ne s KRA, kot so imeli oni napisano.

Križanka ni bila pretežka, zato nam ne gre v račun, zakaj je niste reševali, saj niste šli menda kar vsi na dopust. Morda pa so krive prenizke nagrade, pa kaj, ko je stabilizacija. Če pa vam je enostavno pošla vnaša od reševanja križank in enigmatičkih užitkov, jih pa pač enostavno ne bomo več objavljali.

KADROVSKA SLUŽBA POROČA

ZA MESEC MAJ

Prišli:

Kolman Franc — dispečer za embalažo
Marinko Srečko — ref. za študij dela in časa
Stajniko Ivan — paznik pap. stroja
Černe Ciril — vnašalec vlaknin — iz JLA

Odšli:

Djordjevič Veljko — pomoč. vodje preč. rezal. stroja
Bačanin Miloje — paznik pap. stroja
Perič Stojan — I. pom. dodel. stroja
Kosič Duško — obratni snažilac
Stembal Ludvik — II. pom. papirne stroja
Gazibarič Novak — razkladalec surovin
Horvat Budimir — vodja žage

Poročili so se:

Lovrič Zorica s Cunajak Milanom
Petrovič Milivoje z Dostica Miro
CESTITAMO!

Rodili so se:

Vrbinc Lojzetu hči Mojca
Rakič Stevanu hči Zorica
Radojčić Ivanki in Milenku hči Verica
Zabjek Rudiju hči Alenka
Križaj Marjanu sin Gašper

CESTITAMO!

ZA MESEC JUNIJ

Prišli:

Wolf Frančiška — dovažalka
Pinosa Jožica — dovažalka
Zibert Helena — dovažalka
Potokar Ilonka — dovažalka
Šilič Bojan — električar III — iz JLA
Mahković Ivanka — pomoč. vodje zav. stroja
Zeljčić Milutin — razkladalec surovin
Zidan Albin — pomožni delavec
Razdevšek Bojan — vodja kopališča — za dol. čas
Kocjančič Sašo — vodja kopališča — za dol. čas
Rebič Milan — oskrbnik počitniškega doma
Kostič Rudolf — blagajnik — za dol. čas
Grubor Stevo — pospravljalac izmeta
Šubelj Marjan — paznik pap. stroja
Andrijanič Marjan — vnašalec
Lenart Marjan — pom. delavec — pomivalac posode — iz JLA
Hribar Jurček — vodja zav. stroja formata — iz JLA
Javorič Roman — garderobier — za dol. čas
Zaman Vesna — blagajnik — za dol. čas
Gavrič Jela — snažilka-obratna — za dol. čas
Ilc Cvetka — snažilka-obratna — za dol. čas
Markovič Srečko — natak — za dol. čas
Ostrež Martina — snažilka-obratna — za dol. čas
Zupančič Danilo — obratni laborant — iz JLA
Smrekar Milan — vodja dodel. stroja — iz JLA

Odšli:

Zabjek Martin — skladiščnik — upokojen
Kolman Franc — dispečer za embalažo
Zidan Albin — pomožni delavec
Lozar Venceslav — pom. delavec
Rebojevič Petar — pripravljalec polnil — umrl
Nuha Nuhi — vodja prečno rezal. stroja
Novakovič Veljko — pom. vodje preč. rezal. stroja
Sarkič Edham — pomožni delavec
Vidrgar Matjaž — tiskar — umrl
Sever Božidar — skladiščnik delavec
Sobat Nevenka — snažilka obratna

Rodili so se:

Lalič Zivoradu sin Dejan
Avbelj Ivanki in Janezu sin Boris
CESTITAMO!

ZA MESEC JULIJ

Prišli:

Snoj Marjan — električar III — iz JLA
Zupančič Viktor — vodja žage
Galetič Dominik — delavec v zidarski delavnici
Ban Anton — vnašalec
Koželj Branka — dovažalka
Redak Zdenka — pripravnik
Balta Mile — pomožni delavec
Tvrčkovič Radojka — pomožna delavka
Malešič Milan — pripravnik
Zgajnar Uroš — garderobier — za dol. čas
Perinovič Savo — servir — za dol. čas
Thuma Darja — servirka — za dol. čas
Skvorc Mirko — garderobier — za dol. čas
Šekič Muradif — vodja zavijalnega stroja zvrtkov
Jovič Luka — natak — za dol. čas
Vidmar Boris — nakladalec papirja

Odšli:

Bezlaj Ivana — knjig. osnovnih sredstev — upokojena
Kadunc Frančiška — vratarica — upokojena
Đokič Ljubo — manipulant — v JLA
Stanojevič Dragi — II. pom. dodel. stroja — v JLA
Momirovič Miladin — obratni laborant — v JLA
Vurušič Franjo — obratni laborant — v JLA
Pavlovič Zivko — II. pom. vodje preč. rezal. stroja
Jovič Luka — natak
Veljkovič Cveja — ključavničar III — umrl
Kostič Rudolf — blagajnik
Koželj Branka — dovažalka

Rodili so se:

Kovačević Milki in Simu sin Zeljko
Milanović Gordani in Radomirju sin Daniel
Čofek Miju sin Tomislav

CESTITAMO!

Poročil se je:

Bobojevič Zivota s Pavlovič Stanko
CESTITAMO!

NAŠE DELO

Glasilno delovne organizacije Papirnice Vevče — Izdaja ga delavski svet — Izhaja vsak mesec — Glavni in odgovorni urednik Vida Bartol — Uredniški odbor: Razdevšek Jožica, Zajec Ignac, Marolt Jože, Fras Franc, Razdevšek Silvo, Bogovič Ivo, Grad Andrej — Tehnični urednik: Marjan Ivanuš, ČGP Delo, TOZD Delavska enotnost, Ljubljana, uredništvo za urejanje glasil delovnih organizacij — Tisk tiskarne Tone Tomšič, Ljubljana — Naslov uredništva: Papirnica Vevče, Vevška cesta 52, 61260 Ljubljana-Polje. Po mnenju Republiškega sekretariata za informacije št. 421-1/72 z dne 21. 1. 1976 šteje ta publikacija med proizvode iz 7. točke prvega odstavka 36. člena zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu, za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Pevci Mešarčega pevskega zbora Vevče so letošnji koncert posvetili prazniku tovarne in krajevne skupnosti. Občinstvo so presenetili z novo pripravljanim koncertnim programom, ki je vseboval pesmi z visoko kakovostno stopnjo glasbenega podajanja, pestro izbrane od narodne, umetne, sodobne in partizanske tematike, lahko bi rekli navsezadnje, a vendar za vsako uho prijetno zveneče, takšne, ki jih ne poznamo (foto Marjan Penca)

Vevški kulturni dnevi ne bi bili popolni, če na njih ne bi sodeloval tudi naš priljubljeni Papirniški pihalni orkester Vevče. S svojim pestrim koncertnim programom so godbeniki, tako kot že vsakokrat doslej, silno navdušili poslušalce.